

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-03-11
Besvaras senast
2021-03-25

Till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

2020/21:553 Kurderna och den svenska säkerhetspolisens praktik och inriktning

Från och med den 1 mars i år gäller en ny terrorlag. Denna lag har redan blivit hårt kritiserad. Självklart är orsaken till dess tillkomst den snabba framväxten av IS/Daish i spåren av USA:s ockupation av Irak efter Irakkriget och upplösningen av alla irakiska myndigheter, i synnerhet den irakiska armén.

I det anarkistiska tillstånd som då skapades uppstod den islamistiska terrorgruppen IS/Daish, rustad med moderna vapen från den kollapsade irakiska arm, och de använde vapnen för att angripa etniska religiösa minoriteter i Irak och Syrien. IS/Daish hade redan före Syrienkrigets utbrott även ett samarbete även andra terrorgrupper i Syrien och med andra islamistiska grupper stödda av Turkiet, Qatar och Saudiarabien.

Dessa islamistiska terrorgrupper har med stöd av ovan nämnda islamistiska stater begått fasaväckande grymheter. Vi har kunnat bevittna dem i tv och i våra datorer. De drabbade var främst minoriteter som det yazidiska folket men också kristna minoriteter.

Men IS/Daish begränsade sig inte bara till Irak. Islamistiska extremisters romantiserade jihadpropaganda bredde ut sig till andra delar av världen – till Afrika, Europa och till andra asiatiska länder. Jihadister rekryterades i alla delar av världen.

Men efter en tid mötte IS/Daish motstånd och därtill ett starkt motstånd. Men vilka var det som bekämpade IS/Daish? Det var flera olika grupper och organisationer som deltog i den kampen, men de som gjorde det tunga arbetet med att krossa IS/Daishs terror var de kurder som kom från Kurdistan/Irak och Rojava i Syrien och de som tillhörde kurdiska organisationer som är motståndare till regimer i sina hemländer som Turkiet, Iran och Syrien. Vilka var det som försvarade Kobane och befriade städer som Afrin när terroristerna från IS/Daish gick till anfall? Det var och är kurdiska kvinnor som visat omvärlden att kurdiska kvinnor och män i YPG och YPJ med stöd av andra oppositionella i Syrien kunde bekämpa den mest barbariska islamistiska terrorgruppen världen någonsin skådat.

Hur betedde sig staterna i angränsade länderna? Turkiet hade den goda smaken att hindra kurdiska trupper från att ta sig från Kurdistan/Irak till de kurdiska

områdena i Syrien. Efter det att kurderna lyckats bekämpa IS/Daish och drivit bort dem började Erdoğan-regimen i stället att gå till militärt angrepp på den kurdiska staden Afrin och andra delar av Rojava i Syrien.

De som försvarade den kurdiska och andra folkgrupper i norra Syrien var kurderna: civilbefolkningen och de kurdiska organisationerna YPJ och YPG. Det bör tilläggas att Kobane, som var det huvudsakliga slagfältet, var en etiskt blandad stad. Alla ställde upp i kampen i försvaret av staden mot IS/Daish. Kurdiska kvinnor byggde under kampen upp en enkel men fungerande demokratisk ordning i Kobane och dess omgivning. När kurderna började organisera sig i tre kantoner, där man skapade fungerande demokratiska institutioner som styrde dessa områden, inledde Turkiet ett militärt angrepp – mördade och ägnade sig åt skenavrättningar av de politiker och civila som försvarat Afrin och Rojava. Många tillfångatagna kurdiska kvinnor i YPJ mördades och våldtogs av turkisk milis.

Det är viktigt när Sverige, som en del av den internationella koalitionen som bekämpar IS, ger sitt stöd till administrationen i Rojava i Syrien och till peshmergastyrkorna i Kurdistan/Irak i kriget mot terrorismen.

Det är sedan länge känt att det bland de tillfångatagna IS-terroristerna i Rojava också finns många islamistiska jihadister och terrorister varav flera kommer från nordiska länder, bland annat Sverige.

Det borde stå klart för svensk säkerhetspolis vilka som är demokratins och vårt lands fiender och vilka som är dess vänner – vilka man ska stämpla som terrorister och var man ska leta efter dem.

Men nu diskuteras hjärtnupet om huruvida de kvinnliga IS/Daish-terrorister som i dag finns i kurdiska fångläger, och som en gång lät sig värvas här i Sverige för att delta i islamisternas slavhandel, mördande och våldtäkter, av någon sorts "humanitära skäl" ska tas hem till Sverige med hjälp av UD och andra svenska myndigheter. Det är verkliga terrorister vi talar om, inte aningslösa människor som blivit förda bakom ljuset. Några har faktiskt lyckats återvända till Sverige.

Säpo vet mycket väl om att verkliga terrorister går fria på våra gator. Säpo vet också att människor lyckats fly från den statsterroristiska regimen i Turkiet, vilken fängslat och förföljt kurdiska politiker i decennier. HDP:s samtliga

folkvalda parlamentariker är fängslade, och 5 000 andra kommunpolitiker och borgmästare sitter i turkiska fängelser.

Men vilka är det svensk säkerhetspolis snokar efter?

Säpo letar efter kurder – vanliga hederliga kurder som vill göra rätt för sig. En kurdisk kvinna med belgiskt medborgarskap, Zozan Büyüç, ska utvisas till Belgien på inga grunder alls. Här har hon arbetat och försörjt sig och skapat en familj – levtt ett vanligt svenskt Svenssonliv. Varifrån fick svensk säkerhetspolis sina uppgifter om att Zozan skulle vara en hängiven terrorist?

Fallet Zozan har omskrivits i regimtrogna turkiska medier med påståendet att Sverige har ingått ett avtal med Turkiet att överlämna "kurdiska terrorister". Kan det verkligen vara sant?

Påståenden av detta slag väcker både farhågor och oro. Kurderna är en grupp som förtrycks allt hårdare i Mellanöstern, inte minst i Turkiet. Det kan finnas en risk att Sverige lämnar ut demokratiskt sinnade politiska aktivister men kanske också personer som inte ens är politiskt aktiva, som Zozan, till turkiska säkerhetstjänsten. Säpo och Migrationsverket utvisade den unga kurden Özdemir Resul, 20 år, som i dag sitter i turkiskt fängelse. Enligt hans advokat utsattes han för tortyr och avtvingades en bekännelse.

En del kurder som finns på Säpos lista har i sociala medier kanske uttryckt sin sympati och på olika sätt givit sitt stöd till de organisationer som bekämpade IS/Daish. Jag vill påpeka att det inte bara är Zozan som drabbats. Flera kurder har på ytterligt svaga grunder förlorat jobb eller hindrats från få jobb för vilka de varit välmeriterade.

Utvisningsbesluten har motiverats med hänvisning till Säkerhetspolisens yttrande. Zozan själv har inte fått ta del av någon bevisning eller motsvarande och uppger att hon inte är politiskt aktiv. Hon är ett av flera uppmärksammade fall i Sverige och EU just nu.

Det ryktas att det räcker det med att en kurd uttrycker en åsikt på Facebook för att denne ska bli utvisad. Åsiksregistreringens tid skulle ju vara förbi. Är den inte det så är rättssäkerheten och yttrandefriheten för många invandrare i Sverige synnerligen labil. Det är en skam för Sverige att vi har en säkerhetspolis som i frågor som dessa gömmer sig bakom sekretessen.

Terroristbekämpning får inte leda till diskriminering av frihetskämpar eller skötsamma invandrare med rötter i Kurdistan och andra länder. Jag vet att det är åtskilliga infödda svenskar som blir ytterst generade och frustrerade av Säpos uppträdande i de fall det här handlar om.

Till sist vill jag erinra om att EU för många år sedan med turkiskt gillande satte en terroriststämpel på flera kurdiska organisationer, exempelvis PKK och PJAK. Flera av dessa organisationer har under de senaste åren varit IS/Daish-terroristernas främsta motståndare. De som gillade terroriststämplingen var exempelvis Turkiet, som samarbetat med IS/Daish mot kurderna. Turkiet spärrar in oppositionella folkvalda och utvecklas i snabb takt till en diktatur som begår folkrättsbrott.

Turkiet är i dag inte vad landet var i går. Detsamma gäller PKK och PJAK. Världen ser inte ut som den gjorde för bara något årtionde sedan. Den förändras. Att kalla Turkiet för en demokrati torde vara att ge en falsk bild av landets styrelseskick. Detsamma torde gälla terroriststämpln när det gäller kurdiska organisationer och rörelser.

Med anledning av ovan vill jag ställa följande frågor till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson:

1. Hur säkerställer ministern och regeringen att politiska aktivister och flyktingar inte skickas till auktoritära länders säkerhetstjänster?
2. Avser ministern att se till att Säpos antiterroristiska praktik riktar sig mot dem som är de verkliga fienderna till freden, demokratin och de mänskliga rättigheterna?
3. Avser ministern att se till att Säpos antiterroristiska praktik moderniseras och anpassas till verkliga maktförhållanden i Mellanöstern?
4. Vad avser ministern att göra så att vår terroristbekämpning inte fungerar diskriminerande?
5. Avser ministern att granska den snedvridning som inträffat när det gäller inriktningen Säpos terroristbekämpning?

.....

Amineh Kakabaveh (-)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren